

Fill de Tàrrrega, l'Antoni Palou Català no amaga la seva satisfacció pel fet que el seu poble sigui l'escenari on es celebren esdeveniments com la Fira del Teatre, a la qual està estretament vinculat: **“És un orgull que durant dos dies Tàrrrega aparegui a la televisió com a punt de referència teatral de tot el país.”** De la mateixa manera, aquesta població també es va convertir en **“capital jurídica d'Espanya el passat mes de maig, quan s'hi va celebrar l'homenatge a Ramon M. Roca Sastre, fill de Tàrrrega, un dels grans novel·listes històrics del país, i representant del dret hipotecari espanyol.”** Probablement la seva joventut té molt a veure en la seva participació activa en totes aquestes activitats.

“Només fa tres anys que exerceixo” ens explica, **“però me'n vaig passar sis fent oposicions a notaria, la qual cosa em va dur a conèixer el dret privat com el palmell de la mà. Durant aquesta època, el mestratge i la tutela de grans notaris com en Joaquín Mateo Estévez, l'Agustí Subirats Bassas i en Joan Bernà i Xirgo, em van ser de gran utilitat. Avui dia, quan els clients acudeixen al despatx a fer-me consultes, els responc instantàniament, sense necessitat de citar-los per a l'endemà. No vaig arribar a ser notari però aquells anys preparant oposicions van contribuir molt a la meva formació i em considero afortunat, igual que els meus pares, en Francesc i la Montserrat.”** Opina que **“avui dia convertir-se en notari depèn de la subjectivitat de qui t'examina. Si no et pots expressar en la teva llengua materna i a sobre estàs condicionat pel factor sort, les possibilitats són poques. No era la Generalitat qui avaluava els aspirants i, per tant, no em vaig poder examinar en català. Encara avui està prohibit fer les proves en una llengua que no sigui el castellà, perquè és Madrid qui nomena els notaris. Com a resultat, a Catalunya només un vint per cent dels notaris són catalans.”**

No ens pensem, però, que, passats aquells anys d'estudi frenètic, l'Antoni deixa que els llibres es cobreixin de pols als prestatges: **“Si et queda algun dubte després d'una visita, sempre els consultes. És més, en el cas del dret civil i fiscal, cada cop que obres el BOE hi trobes alguna modificació. A la facultat t'ensenyen tot el que és teòric, però un cop acabes la carrera hi has d'afegir un complement, ja sigui un màster o qualsevol altra especialització, que és el que et donarà a conèixer els aspectes pràctics del dret.”**

Aspectes que inclouen l'organització del despatx: **“Disposo d'una secretària que s'encarrega de la pràctica fiscal, mentre que jo reviso la seva feina i a més m'ocupo de la vessant jurídica de les empreses.”** Un cop muntat el bufet, perquè aquest faci els primers passos es requereix la intervenció d'una figura molt important, **“l'amic, que pots estar segur que vindrà quan inauguris el despatx. Després serà aquest, el segon i els altres que t'aniran proporcionant nous clients.”** En un nombre considerable: **“Ara que ha nascut la meva filla, la Montse, no sé com m'ho faré per dedicar-li hores. Per això he decidit instal·lar un ordinador a casa que em permeti treballar des d'allí.”** Quina és aquesta feina que ara el nostre protagonista reparteix entre el despatx i el seu domicili? **“L'assessorament fiscal d'empreses i casos de dret civil, hipotecari i mercantil per a clients particulars.”** Al seu parer **“l'ètica”** juga un paper transcendent en la seva professió:

“El que jo aconsello és complir amb la legalitat. Dins el marc de la legalitat hi ha moltes opcions a l'hora de tributar, però sense eludir els deures fiscals, ja que una actitud poc escrupulosa només significa problemes per al client i, naturalment, per a l'advocat. Per sort, les campanyes publicitàries i altres mitjans han provocat que el ciutadà sigui cada cop més conscient que ha de pagar, tot i que encara es detecta molta reticència. És clar que, a l'hora d'assessorar, has de tenir en compte el tipus de client que tens al davant, i si aquest seguirà estrictament els teus consells o no. Recordo que en una ocasió aquesta actitud em va suposar perdre'n un, perquè jo no estava disposat a seguir pel camí que ell proposava.”

Quan entrem dins del dret civil, l'Antoni ens confessa la seva preferència pel dret català, amb obligacions específiques com **“la llegítima, en el camp del dret successori, gràcies a la qual Catalunya ha arribat on es troba. Mentre que a Castella el pare, quan mor, ha de disposar a favor de la família les dues terceres parts del seu patrimoni, a Catalunya només s'obliga a deixar-ne la quarta part. Com a resultat, a Castella la propietat sempre s'ha anat disgregant, ja que les finques s'han hagut de repartir entre tots els fills. A Catalunya, en canvi, la quarta part llegada pel difunt passava directament a un sol dels fills, l'hereu, mentre que la resta de germans, els cabalers, rebien un capital que després invertien en indústria a Barcelona. La figura de l'hereu, doncs, ha estat determinant en el nostre país.”**

En aquesta vessant del dret, com en totes, el nostre interlocutor se'n torna a revelar com un home de profunda humanitat: **“Intento que cada client sigui un amic. De vegades, fins i tot, després de la visita anem junts a fer un cafè. No vull que el públic em vegi com aquell professional fred que només està al despatx per subsistir. En ocasions, però, la meva filosofia m'ha dut a algun desengany: hi ha clients molt poc agraïts que, resolent el cas, no corresponen a la manera com m'he implicat en la seva problemàtica. Cal tenir molt clar fins on vols arribar.”**

De vegades, per desgràcia, fins on s'arriba és als tribunals, on advocat i client topen amb l'etern problema de la lentitud de la justícia: **“Un dels motius és la contínua rotació dels càrrecs. Tant els jutges com els secretaris de jutjats canvien continuament de destinació, amb l'objectiu de treballar a la seva terra. Com a conseqüència, deixen molta feina endarrerida, la qual cosa és especialment lamentable quan es tracta de judicis molt complicats. Situacions com aquesta em creen una profunda sensació d'impotència, perquè, malgrat saber que a llarg termini es resoldrà el cas, s'estan malgastant tant els diners de l'estat com els del client.”**

Comentada tota aquesta problemàtica, demanem al jurista que ens acompanyi la seva visió del futur del gremi: **“La tònica general és que l'ofici evolucioni progressivament cap a l'especialització, sobretot a les ciutats i capitals de comarca. La figura de l'advocat generalista, però, encara perviurà als pobles de la Catalunya interior.”** Segui com sigui, estem segurs que l'Antoni continuarà sent tan feliç amb la feina com ho és ara: **“Quan fas balanç a la nit i el resultat és positiu, quan l'haver supera el debit és que has assolit la teva fita.”**

“L’ofici evoluciona progressivament cap a l’especialització, sobretot a les ciutats i capitals de comarca; la figura de l’advocat generalista, però, encara perviurà als pobles de la Catalunya interior”

Antoni Palou - Tàrrega (Urgell)